

TERSYÜZ // INSIDE OUT

Clarina Bezzola

GALERİ ZILBERMAN

İstiklal Cad. Mısır Apt. No:163 K.3 D.10, 34433 Beyoğlu / İstanbul, Turkey
t: +90 212 251 1214 f: +90 212 251 4488 www.galerizilberman.com

Clarina Bezzola
TERSYÜZ//INSIDE OUT

13 Nisan/April—10 Mayıs/May2012

GALERI **ZILBERMAN**

Kordonumda Oto-Dirikesim*

Clarina Bezzola, New York’da yaşayan ve çalışan İsviçre doğumlu bir sanatçıdır. Parsons Tasarım Okulu’nda metal eşya yapımcılığı ve mobilya tasarımından mezun oldu. Erken dönem işleri, hapsolmuş /korunmuş kırılganlıklardan oluşan formlarla ilgilenen, gerilmiş, özenli bir biçimde ve ustalıklıla hazırlanmış metal heykeller üzerinde yoğunlaşmakta idi.

Bunları, daha yumuşak malzemelerle yapılmış heykeller takip etti; daha yakın zamanlı heykel sentezlerinde ise performans ve şarkı eklendi. Bezzola’nın hâlihazırdaki işi ise, sıradan tanımlamanın ötesine geçen, çok daha akışkan bir görüngüye serpilmiş gibi görünmektedir. Bezzola, yaklaşık 45 dakika uzunluğundaki Inside-Out’u (Tersyüz) icra etmek için Antwerp’deki kâr amacı gütmeyen sanat mekanı olan Lokaal 01’e geldi. Bu yazıda yapmaya çalışacağımız, bunun en kışkırtıcı sonuçlarının bir açıklaması ve olası çıkarımların bazılarının dikkatle incelenmesidir.

Beton bir zemin üzerinde bir beden yatıyor. Endüstriyel sanat mekânının tavanından beyaz iplikle sarkıtılmış, çiçek desenleriyle bezenmiş bir kumaş çadır ile gizlenmiş. İplik, yalnızca çiti piti yapıyı tutmaya yetecek kadar kalın ve çekiştirildiğinde kopacak kadar da ince. İzleyiciler ise, (kırk kişi sağlam), spotlarla aydınlatılmış çadırın etrafında, güvenli bir mesafede koltuklarında oturuyorlar. Atmosfer sessiz, sakın olsa da, seyirci orada, aşağıda bir hemcinsleri insanın varlığını, tıpkı bir kayanın altında saklanan bir hayvan gibi, hissedebiliyor.

Gözler önüne serilmek uzere olan olan bir ucube gösterisi gibi, örtü, önce yükseliyor gibi görünür, sonra açılır ve aşırı ciddi, ancak devasa, gri yün bir elbise giydirilmiş, kocaman, şişirilmiş bir beden ortaya çıkar. Beden, çadırı tamamen yutar, onu kendi gri enginliğinin içine çeker. Bir kafa fırlar, orada bulunduğu için afallamış olan seyirci kadar şaşkın görünen.

Figür, Willy Wonka’nın Çikolata Fabrikası’ndaki Violet Beauregarde’nin, yanlış sakız parçasını çiğnedikten sonraki halinin bir siyah - beyaz versiyonu gibidir: tamamen mor ve şişirilmiş; Oompa Loompa’lar tarafından yuvarlanarak, patlamasın diye, (içindeki) yaban mersini suyunun sıkılması için sıkma odasına

Auto-Vivisection in the Chord of Me

Clarina Bezzola is a Swiss-born artist who lives and works in New York. She graduated in metalsmithing and furniture design from Parsons School of Design. Earlier work centred on taut, meticulously crafted metal sculptures dealing with forms of entrapped/protected fragility.

Sculptures in softer materials followed, and in the more recent synthesis of sculpture, performance and song. Bezzola’s current work seems to have blossomed into a far more fluid phenomenon that transcends ordinary description. Bezzola came to Lokaal 01, the non-profit arts space in Antwerp, to perform Inside-Out, some 45 minutes long. Attempted here is a description of this most provocative of denouements and a perusal of some of its possible implications.

On a concrete floor lies a body. It is hidden by a floral patterned fabric tent, suspended from the ceiling of the industrial arts-space with white string. The string is just thick enough to hold up the dainty structure, and thin enough to snap when tugged upon. The audience, some forty people strong, are seated at a safe distance around the spotlit tent. Although the atmosphere is hushed, the audience can sense a fellow human being under there, like an animal hiding under a rock.

In the manner of a freak show about to unfold, the canopy appears to rise, then collapses. It reveals an enormous, overblown body, dressed in a prim, but huge, grey woollen suit. The body devours the tent completely, swallowing it into its grey expanse. A head pops out, looking as stunned as the audience is to be there.

The figure is like a greyscale version of Violet Beauregarde in Willy Wonka’s Chocolate Factory after chewing the wrong piece of gum: all purple and blown up, about to be rolled away by the Oompa Loompas to the juicing room to have the blueberry juice squeezed out of her, let she explode. Bezzola often refers to Inside-Out as an ‘explosion’. But unlike Violet’s adventure, there are no Oompa Loompas at hand to save Clarina from herself.

In a state of utter self-absorption, her face, androgynous, framed by

götürülmek üzere... Bezzola, sık sık Tersyüz’den bir ‘patlama’ olarak bahseder. Ancak, Violet’in macerasının aksine, Clarina’yı kendisinden kurtaracak Oompa Loompa’lar yoktur el altında.

Sadece ve tamamı ile kendisi ile meşgul olma hali içinde, bir Biggles havacı şapkası ile çerçeveleenmiş olan androjen yüzü, şok ve hayret arasında uçuşmaktadır. Kendi kendine acıma ve tikslenme dalgalarına yenik düşmüştür - yavaşça uyanmakta olan bir öz gerçekleştirme ile birlikte. Bu, ilk koruyucu sanrı katmanı delindiği anda ortaya çıkan ani öz farkındalığın şoku nasıl ise - öyle birşey olmalı. Kendi kendini keşfetmenin hoş olacağını kimse – asla söylemedi ki.

Görünür bir şekilde endişeli olan figür, içinde bulunduğu durum ile ilgili ağlayıp sızlamaktadır. Tüm kalkma girişimleri başarısızlıkla sonuçlanır. Sessiz, hırpani sallanmalar, anlaşılmaz oflamalar, homurdanmalar; boşa harcanan çaba yüzünden büyük bir enerji kaybı... acı verici derecede garip olmaya başlamaktadır herşey. İnsan üzülür, kendi kendine acıma içerisinde debelenen bu figüre.

Sanatçının, seyircisinin ilgisini kaybetme riski taşıdığı bu bitkin tempoda, Bezzola, zamanlamanın nasıl güçlü bir biçimde farkında olduğunu gösterir. Çok güçlü bir beklenti hissi sahneye yayılır. Kendisini izleyenleri, her bir hareketine tutkallanmış biçimde tutmaktadır. İçinde bulunduğu halde, sorgusuz kabullenmenin vurdumduymazlığı ile gerçekten bununla ilgili birşeyler yapmak arasında kalmıştır. Tamamen rahatsız edici görünmese de, pasif, yerleşik bir hali vardır. Büyük anlatılar, çok seyrek olarak böyle dondurucu tereddüt anları içerebilirler. Bununla birlikte, günlük hayattan taşan bu momentumdur. Bezzola, bu yavaşlığı, can alıcı bir doğrulukla gerçekleştirmekte, izleyiciyi, acı verici bir farkına varışın sancılarıyla tokatlamaktadır. Kim herhangi bir şeyde hiç başarısız olmamıştır ki?

Sonunda, şişman kütüklerden (kollardan) kırmızı eldivenlerle kaplanmış eller çıkarıverir ve (Clarina) zorlayarak elbisede bir aralık acmayı başarır. Bel hizasında birşey patlar. Derinliklerden bir nesne çekip çıkarır. Şaşırmış bir vaziyette onu inceler; ona dokunur, ona sarılır, okşar onu. Ona olumlu bir şekilde, olumsuz bir şekilde veya samimi bir kayıtsızlıkla karşılık verir. Onu cumburlop yere, kendi yanına yerleştirir, sonra, ilkinin yanına koymak üzere, bir başka nesne çekip çıkarır. Elbisenin içinin ipekimsi ve et renginde olduğu ortaya çıkar.

a Biggles aviator cap, flits between shock and amazement. She is overcome by waves of self-pity and loathing... together with a slowly dawning self-realisation. This must be what a shock of sudden self-awareness must be like, once the first protective layer of delusion has been punctured. No one ever said self exploration was going to be pretty.

Visibly ill at ease, the figure laments her condition. Each attempt to get up fails. There are silence, ungainly wobbling, inarticulate huffing, grunting; a great loss of energy through vain effort; it is starting to get painfully awkward. One feels sorry for this figure wallowing in self-pitty.

At this drawn-out pace, at which the artist could be at risk of losing her audience’s attention, Bezzola shows herself to be acutely aware of timing. She fulfils her enactment with the requisite poise to jerk out a response from her audience. A strong sense of anticipation pervades the scene. She keeps her viewers glued to her every movement. She is caught between the complacency of acquiescing in her state and actually doing something about it. Her status looks passive, sedentary, although not entirely uncomfortable. Grand narratives rarely contain such stalling moments of hesitation. Everyday life, however, is thick with this momentum. Bezzola performs this slowness with hard-hitting accuracy, socking the viewer with pangs of painful recognition. Who hasn’t ever failed at something?

At last hands clad in red gloves emerge from the podgy stubs that are arms, and she manages to wrest an opening in the suit. Something at her waistline bursts. From her depths she pulls out an object. Surprised, she examines it; touches it, hugs it, strokes it. She responds to it, positively, negatively or with frank indifference. She plops it down on the floor beside her, then pulls out another object, only to chuck it down next to the first. The inside of the suit turns out to be silky and flesh-coloured.

A succession of finds ensues. It is like a volcano spewing ashes slowly enough to be marvelled at. Like a vomiting cat or a bird washed up at the beach that has swallowed too much of humanity’s debris, the figure performs a peculiar auto-vivisection, pulling up one indefinable, colourful peculiarity after another. These bits of stitched-together subconsciousness (sculpture, cuddly toys gone gruesomely wrong?), include same-ish bits of yellow fat, which she

Bunları, bir dizi keşif izler. Külleri hayretle izlemeye yetecek kadar yavaş püskürten bir volkan gibidir. Kusan bir kedi ya da sahilde karaya vurmuş, insanlığın molozundan çok fazla yutmuş bir kuş gibi, figür, tanımlanamayan renkli acayıplıkları birbirinin ardından çekip çıkararak, özgün bir oto-dirikesim gerçekleştirir. Bu birbirlerine dikişli bilinçaltı parçaları (heykel, korkunç bir biçimde bozulan sevimli oyuncaklar?), onun görünür bir şekilde itici bulduğu, aynımsı sarı yağ parçalarını içerir. Bununla birlikte, onun kuşkulanılmayan, belki çoktan unutulmuş hazinelerden bazıları için gösterdiği şefkat ise, kimi zaman, eşit derecede rahatsız edicidir.

Bu bir duygusal ölçülülük değildir. Bir operada olduğu gibi, duygular resmen o kadar güçlendirilmiştir ki, tam zıtlarına yuvarlanarak neşelendirici hale gelirler. Çekip çıkarttıkları, gudubetten dekoratife, mide bulandırıcıdan haşmetliye kadar değişir. Bereketli ve kürklü - mücevherimsi figürleri, daha az alımlı öğeler izler: bağırsaklarla ilgili, yumuşakça benzeri, boynuzlu, bazıları da dişli, aşırı uzamış tırnak parçaları içlerinden dışarı çıkan diğerleri. Kucaklanası öğeler, kırmızı, kahverengi, siyah, kireç-sarısı - en çok nefret edilenler ve takıntılar; açık mavi dokunaçları olan şeyler veya üzerlerinde yüzler olan falluslar (onları nasıl okuyacağınıza dair seçiminize dayalı olarak)... Bu uyumdan uzak, Freudien bir kaleideskoptur; eğlenceli ve hoş bir günde, soyut bir modda Jung'un arketipleriyle kesitirilen, herhangi endamlı bir sınıflandırmanın çatlaklarının arasına düşüveren... Öyle görünüyor ki, o, keçileri kaçırıyor.

İzleyiciler, kendi iç keşiflerinin gözüpekliğinde, acaba, bu acayıplıkları sezecek hatta onlarla empati kuracak tecrübeye, bilgiye sahipler mi? Bu şimdiki zamanda tıkanmış kalmış olan geçmiş mi? İnsanlığın, oldukça özgün ve potansiyel olarak bozuk, dengesiz bir tür olduğunu itiraf etmesinin zamanı gelmedi mi? Bezzola, insanlığı, hem bireysel hem de kollektif seviyede, olduğu gibi, çözümlenmemiş travma rezervuarı gibi gösterir. Performansı, size, sadece daha sonra ıslak bir balık tarafından yanağınızdan tokatlanmak üzere kendinize bakabileceğiniz büyüleyici bir ayna tutar.

Biraz uzaklaştı(rdı)ğımızda, esas olarak gerdirilmiş kumaş ve polyester dolgunun kullanıldığı, usta ellerin dikkatlice şekillendirdiği heykellerden oluşan bir yığın görürüz. Bunlar, sanatçının gizlice çalıştığı ve o esnada "hiçbir kural"ı takip etmemeye karar verdiği çok yoğun geçen iki buçuk senelik bir dönemde yaratıldılar. Çok yüksek seviyede bir kendini kabul içermekteydi bu süreç.

visibly finds repulsive. Her affection for some of the unsuspected, perhaps long-forgotten treasures, however, is at times just as disturbing.

This is no emotional sangfroid. Like in an opera, emotions are formally amplified, to such an extent that they topple over into their opposite, and become exhilarating. What she pulls out ranges from the hideous to the decorative; from the sickly to the sublime. Jewel-like figures, opulent and furry, are followed by less comely items, intestinal, mollusc-like, with horns, some with teeth; others with parts of overgrown fingernails sticking out of them. There are cuddly items, red, brown, black, lime-yellow pet hates and obsessions; things with light-blue tentacles or phalluses with faces on them (depending on how you choose to read them). This is a Freudian kaleidoscope out of whack and on a field day, crossed with Jung’s archetypes in abstract mode, falling in between the cracks of any clean-cut categorisation. It looks like she is losing her marbles.

Are the audience sufficiently versed perhaps, in the temerity of their own inner explorations, to intuit, empathise even, with these oddities? Is this the past clogged up in the present? Isn’t it time human beings owned up to being quite a peculiar and potentially deranged species? Bezzola shows up mankind as the reservoir of unresolved trauma that it is, both at the level of the individual and the collective. Her performance offers a fascinating mirror in which to look at oneself, only to then be slapped in the face by a wet fish.

When we zoom out a little, we see a multitude of carefully crafted sculptures, using mainly stretch fabric and polyester filling. They were created over an intense two and a half year period in which the artist was at liberty to work in privacy, during which she decided to follow "no rules". It involved a high degree of self-acceptance.

Existing individually as sculptures, the objects fully come into being in the performance’s chronology, as actors populating the character’s psyche. In sequence, they are utterances; each object refers to the previous one, as it does to the next, and to the whole; just like phrases emerging in language, or notes in a piece of music, they derive meaning from a mutual, inclusive complicity.

Beyond the care with which the objects were made, which can be traced back to her earlier work, the ingredient of performance shifts the work to a wholly other plane. Bar an occasional blank gaze in

Bireysel olarak heykeller şeklinde varolan nesnelere, performansın kronolojisinde, karakterin ruhunu (tinini) şenelten aktörler olarak vücut bulurlar. Art arda, bunlar sözcelerdir; her nesne bir sonrakine olduğu gibi, bir öncekine ve bütüne atıfta bulunur; dilde öne çıkan deyimler veya bir müzik parçasındaki notalar gibi, anlamlarını karşılıklı, kapsamlı bir suç ortaklığından türetirler.

Eserlerin yapımında gösterilen ve erken dönem işlerinde de izleri görülen dikkatin ötesinde, performans unsuru, işi tamamen başka bir düzleme kaydırmaktadır. Arada sırada o yöndeki boş bir bakışın dışında, Bezzola, izleyici ile etkileşime girmez, böylece onların kendilerini kolaylıkla kendisi ile özdeşleştirmelerine olanak sağlar. Sesin kullanımı ile, seyirciye sadece görsel bir seviyede saldırılmaz: daha gelişmiş ifadelerin yanısıra konuşma öncesi sözcelerde, ses, izleyicilere daha iptidai yollarla dokunma becerisine sahiptir. İçgüdüsel (olan), sadece bir görsel kusma değil de ayrıca sesin paralel, benzer olmayan, gırtlaksı kullanımı ile cagristirildiğinde , seyircinin ilişkiye gecmesi için tamamen yeni tespitler ifade edilir.

Bezzola, genişletilmiş vokal tekniğinin bütün aralığını kullanır. Güzel şarkı söyler – ayrıca başarılı bir klasik müzik şarkıcısı ve deneyimli bir opera sanatçısıdır – ve kusursuzca aktarılan vokallerin seyirci üzerinde nasıl büyüleyici bir etkisinin olabileceğinin de oldukça iyi farkındadır. Kulağa arya gibi gelen ancak daha sonra Bezzola'nın özellikle eser için yazdığı parçalar oldukları ortaya çıkan (şarkı) parçacıkları, performansta belirli anlarda onun duygularını gösterir. İngilizce ve ana dili olan Almanca şarkı sözleri, beklentiye ve büyü çözmeye /göz açmaya değer. Şarkı sözü serilerinden birisi, rahatlatan ve nefessiz bırakarak boğan bir gri güvenlik battaniyesi üzerinedir. Bir diğer metin parçası, birisi bir yerlerinden bir çivi çıkmış olabileceğini duyana dek pek hoş sesler çıkartan bir balo salonu zeminine atıfta bulunur. Bir noktada, (Bezzola) kendisini bir önceki hafta atmış olduğu bir teneke (konserve) bezelye ile özdeşleştirir. Aynı melodiler, değişik aşamalarda tekrarlandığı zaman, bir dakika rahatlatıcı gelirlerken kulağa, bir sonrakinde uygunluk üzerine deli gömleklerine dönüşürler. İnsan klasik deyişle soluk soluğa bir cebelleşmeyi algılayabilir: kimi zaman virtüözlüğün gösterişi ile, diğer zamanlarda ise o çok müzikal yeteneğin (insanı) alıp götürücü nitelikleriyle karşılanılan bir dip akıntı... Bezzola, mantıklı bir şekilde, bir performans sanatçısı olmanın (herşeye rağmen hesabı verilmiş ve bütüne gömülmüş olan) gerçek değişiklikleri ile kendisini şımartmamıştır.

their direction, Bezzola does not interact with the audience, allowing them to easily identify with her. In using sound, the audience is not only assaulted on a visual level: in pre-verbal utterances as well as more sophisticated enunciations, sound is capable of touching viewers in more primordial ways. When the visceral is evoked, not only in terms of a visual regurgitation, but in a parallel, non identical, guttural use of sound, whole new registers are enounced for the audience to engage with.

Bezzola employs the full range of expanded vocal technique. She sings, beautifully – she is also an accomplished classical singer and an experienced operatic performer – and is weel aware of mesmerising effect flawlessly delivered vocalising can have on an audience. Snippets of what sound like arias, but which turn out to be pieces Bezzola has especially written for the piece, designate her feelings at particular moments in the performance. The lyrics, in English and her native German, touch on expectation and disenchantment. One of the sets of words is about a grey security blanket, which comforts and stifles. Another passage refers to a ballroom floor that sounds delightful until one hears there might be a nail sticking out of it somewhere. At one point she identifies herself with a can of peas she threw out the previous week. The same melodies, reiterated at different stages, seem themselves to be comforting one minute and strait jackets of conformity the next. One can detect a breathless grappling with the classical idiom; an at others, by the transporting qualities of that very musical ability. Bezzola sensibly does not spare herself the real vicissitudes of being a performer, which are nonetheless accounted for, and built into the whole.

The overall result of this performance, this inner exploration, is more refreshing, beautiful and rewarding than the protagonist, or the average human being, could ever imagine. In a sense Bezzola does it for us. In this way Inside-Out has an overwhelming, positively healing quality.

Inside-Out involves tremendous risk-taking; art that explores the personal in such a devastatingly obvious way is rarely successful; but through a sufficient degree of abstraction. Bezzola not only manages to sublimate those sticky things that are feelings, but creates a strong impetus for taking on such a challenge oneself. Inside-Out’s progression can be drawn in bold, cartoon-like lines: an oft-related process of self-discovery and transformation.

Bu performansın, bu iç keşfin genel sonucu, başkahramanın veya ortalama insanın herhangi bir zamanda hayal edebileceğinden çok daha ferahlatıcı, güzel ve tatminkârdır. Bir anlamda, Bezzola, bunu bizim için yapar. Bu şekilde, Tersyüz'ün çok kuvvetli, olumlu bir biçimde iyileştirici bir niteliği vardır.

Tersyüz, çok büyük risk alma içermektedir: mahremi bu kadar tahrip edici bir şekilde bariz olarak inceleyen sanat çok seyrek olarak başarılı olur; ancak yeterli derecede bir soyutlama aracılığıyla, Bezzola, sadece duygular denilen o yapışkan şeyleri arıtmayı başarmakla kalmaz, ayrıca insanın böyle zorlayıcı bir mücadeleyi kendiliğinden üstüne alması için kuvvetli bir itici güç yaratır. Tersyüz'ün ilerlemesi, kalın, çizgifilm benzeri hatlarla çizilebilir: sık sık kendini keşif ve dönüşümle ilgili bir süreç... Gene de, bu çok eski, tahmin edilebilir, ders verici öykü, performansın parçalarının toplamının gücü ile aşılr; görsel ve işitsel, heykelsel ve performansa dair öğeler, konvansiyonel olmayan, iç-dünyamsı bir tuhafılıkta birleşirler. Performans, içeri[miz]deki şimdiki arayıp bulmak için tekinsiz bir enstrüman olur. Bununla birlikte, performans, bir tür konsantre, dogmaya karşı koyan - spiritüel boy abdesti gibi var olmaktadır. Sanatçının, izleyiciye, tepki vermesi için, bir izin vermesini, hatta dırdırcı bir mecburiyet getirmesini sağlayan da bu günümüz ritüelinin harekete geçirilmesidir.

Bezzola, sökerek çözmesinin sonunda, çıplak, göz kamaştırıcı bir şekilde, Venüs gibi, asi bir bilinçaltının dalgalarından tekrar doğmuş olarak ortaya çıkar. Güzeldir, saçları omuzlarına bırakılmış, muzaffer... Özgür olmayışı hakkında hiç birşey hatırlamıyormuş gibi yürüyerek uzaklaşır....

Ardında, seyirci, heyecanlanmış, büyülenmiş ve biraz da ciddi kendi kendini incelemeye olan acil ihtiyacının açıkça farkına varmış bir şekilde kalmıştır.

Kate Mayne

*Dirikesim: Tıbbi amaçla diri hayvan üzerinde ameliyat yapmak.

Yet this age-old, predictable cautionary tale is transcended by virtue of the sum of the performance's parts; visual and auditory, sculptural and performative elements unite in an unconventional, inner-wordly strangeness. It becomes an uncanny instrument for divining an inner present. The performance thus exists as a kind of concentrated, dogma-defying, spiritual ablution. It is enacting this present-day ritual that the artist gives the audience a license, even a nagging obligation, to respond.

At the end of Bezzola's unravelling, she emerges naked, resplendent, like Venus, reborn from the waves of some unruly subconscious. She is beautiful, her hair let down on her shoulders, triumphant. She walks away as if she remembers nothing of being un-free.

In her wake the audience is left agog, spellbound, and clearly aware of its urgent need for some serious self-examination.

Kate Mayne



Bırak uyuyayım

Bıraaaaaaaaaak uyuyayım,
Bıraaaaaaaaaak uyuyayım,
Bırak olayım, bırak olayım, bırak olayım,
Ilık, ağır, gri battaniyemin altında.

Let me sleep:

Leeeeeeeeeet me sleep,
Leeeeeeeeeet me sleep,
Let me be, let me be, let me be,
Under my warm, heavy, gray blanket.

Lass mich schlafen

Laaaaaaaaass mich schlafen,
Laaaaaasssss mich schlafen,
Lass mich sein, lass mich sein, lass mich sein,
Unter meiner warmen, schweren, grauen Decke.



Safe [Güvenli]



Pushing Out [Dışarı İtmek]

Ilık

Battaniyem, benim sevgili, sevgili, sevgili,
sevgili battaniyem,
Battaniyem,
Tut rüyamı bir arada,
Battaniyem, benim sevgili, sevgili ılık, gri
battaniyem,
Tut rüyamı bir arada.
Tut, tut, tut rüyamı bir arada.
Battaniyem,
Benim sevgili, sevgili, ılık, yumuşak, gri,
ağır, ağır, ağır, ağır battaniyem,
Tut, tut, tut rüyamı bir arada.

Warm

My blanket, my dear, dear, dear, dear
blanket,
My blanket,
Hold my dream together,
My blanket, my dear, dear warm, gray
blanket,
Hold my dream together.
Hold, hold, hold my dream together.
My blanket,
My dear, dear, warm, soft, gray, heavy,
heavy, heavy, heavy blanket,
hold, hold, hold my dream together.

Warm

Meine Decke, meine liebe, liebe, liebe, liebe
Decke,
Meine Decke,
Halte meinen Traum zusammen,
Meine Decke, meine liebe, liebe, warme,
graue Decke,
Halte meinen Traum zusammen.
Halte, halte, halte meinen Traum
zusammen
Meine Decke,
Meine liebe, liebe, warme, weiche, graue,
schwere, schwere, schwere, schwere Decke,
Halte, halte, halte meinen Traum
zusammen.

Ne nedir

Kendi içime baktım ve ayırt edemedim birbirinden,
Hazineleri... ve çerçöpü.

What is What

I looked inside myself and I couldn't distinguish,
Between treasures.....and rubbish.



A World is Born [Bir Dünya Doğuyor]

Odam

Benim odama girdiğinizde,
Sessizlik aldatıcı olacaktır.

My Room

When you enter my room,
The silence will be deceiving.



Exulted [Kıvanç]

Aşkım

Aşkım, güzelim, güzel aşkım,
Hala senin hayalini kuruyorum,
Karar veremiyorum, aşkım,
Eğer onları istersem, o tatlı, tatlı, acı veren anıları,
Aşkım, benim güzel aşkım,
Sen de ister misin onları geri?

My Love

My love, my lovely, lovely love,
I am still dreaming of you,
I can't decide, my love,
If I want them, those sweet, sweet, painful memories,
My love, my lovely love,
Do you want them back?

Bir Peri Masalı

Endişelenme, güzel kız,
Beyaz atlı prens güçlü aygırının üzerinde belirecek,
Ayaklarını yerden kesecek ve seni güzel bir kraliçeye dönüştürecek.
Endişelenme, sevgili kız,
Beyaz atlı prens, o ortaya çıkacak,
Ve geri kalan işleri halledecek.

A Fairy Tale

Don't worry, fair maiden,
Prince charming will appear on his mighty stallion,
Sweep you off your feet and turn you into a beautiful queen.
Don't worry, dear maiden,
Prince charming, he'll show up,
And take care of the rest.

Sızıntı

B-i-i-i-i-r-r s-i-i-z-i-i-n-t-i-i-i-v-a-a-a-a-a-a-a-a-r-r-r-r-r
b-e-e-e-n-d-e-e-e-e-e
Bazen çok zor onu durdurmak!

Drain

l-l-l-l-l-l-l-l-l-l-ha-a-a-a-a-a-a-a-a-a-a-a-a-a-a-a-a-a-a-ave a-a-a-a-a-a
Draa-a-a-a-a-aiiin
Sometimes it's hard to close!

Dansetmek

Bu balo salonunda bir yerde, bir noktada,
Bir yerde bir noktada,
Bu dans pistinde bir yerde bir noktada,
Var bir DIŞARI FIRLAMIŞ SIVRI ÇİVİ!!!!
Ama bilmiyorum nerede?!?!?!?!

Dancing

Somewhere, some place in this ballroom,
Somewhere some place,
Somewhere some place on this dance floor,
There is a.....SHARP NAIL STICKING OUT!!!!
But I don't know where?!?!?!?!

Günah Taşları

Bach!
Ağır günah taşlarından bahsediyorsun.
Kendimi ağır hissediyorum!
Bunlar, bunlar günah taşları mı?

Sin Stones

Bach! (meant is Johann Sebastian Bach
the composer)
You are speaking of heavy sin stones.
I am feeling heavy!
Are these, are these the sin stones?

Sündensteine

Bach!
Du sprichst von schweren Sündensteinen.
Ich fühle mich schwer!
Sind es, sind dies die Sündensteine???



Playing with Autist [Otistle Oynamak]



Dropping my Blanket [Battaniyem Düşüyor]



Dancing with Eye Knot [Göz Düğümüle Dansetmek]



Examining Intestine Bell [Bağırsak Çanı İncelemek]

Rüzgar

Rüzgaaaaaar, rüzgaaaaaar, oh rüzgaaaaar,
Seni ilaaaaaahi çocuk,
Beni düşüncelerimden uyandır!

Wind

Wiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiind, wiiiiiiiiiiiiiiiiind oh wiiiiiiiiiiiiiiiiind,
You heeeeeeeeeeeeeeeeeevenly child,
wake me up from my thoughts!

Wind

Wiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiind, Wiiiiiiiiiiiiiiiiind oh Wiiiiiiiiiiiiiiiiind,
Du hiiiiimliches Kind,
Weck mich aus meinen Gedanken!

Devam et!

Devam et! Devam et! Devam et! Devam et! Devam et!
Bak.....

Devam et! Devam et! Devam et! Devam et! Devam et!
Bak gözlerimin içine...

Ama, emin ol özleyeceğinden ordakileri ne pahasına olursa olsun!

Go ahead!

Go ahead! Go ahead! Go ahead! Go ahead! Go ahead!
Look.....

Go ahead! Go ahead! Go ahead! Go ahead! Go ahead!
Look into my eyes....

But, make sure to miss what's there at all cost!

Nerede?

Oraya gidiyorum!
Oraya gidiyorum!

Buraya!
Buraya!

Oraya!
Orada!

Orada daha iyi birşey var!

Orada!
Burada!

Orada!
Nerede?

Where?

I go there!
Ich gehe dort hin!

Here!
Dort hin!

Hier hin!
There!

Over there!

Dort ist something better!
There!

Here!
There!
Where?

Bir sohbet

Onunla sohbet ettiğin zaman,
Sözcüklerinin seçimine ÇOK dikkat et!
Bir Sözcük var, eğer onu işitirse.....
Seni ÖLDÜRecek!

A Conversation

When you have a conversation with him,
Be VERY careful of the choice of your words!
There is one Word, if he hears it.....
He will KILL you!

Kendimle Karşılaşma:

Bir yürüyüşte birgün,
Ayağım birşeye takıldı, daha yakından
inceleyince,
Benden bir tane daha olarak gösterdi
kendini,
Eksik kollar, bacaklar, gözler, kulaklar,
burun ve ağız dışında.

Meeting myself

On a walk one day,
I stumbled over something, which upon
closer inspection,
Revealed itself as my own complete copy,
Except for the missing limbs, eyes, ears,
nose and mouth.



Finding Open Stomach [Açık Mideyi Bulmak]



A Hidden World [Bir Saklı Dünya]



Intestine-Scarf [Bağırsak Şal]



Intestine-Scarf [Bağırsak Şal]

Kayalar

Yolda, taşlar topladım,
Yolda, yolda,
Taşlar topladım,
Aşırı hiddetliyim, aşırı hiddetliyim..
Bilmiyorum neye fırlatacağımı onları!
[Japon Tanka'sı]

Rocks

On the road, I picked up stones,
On the road, on the road,
I picked up stones,
Too furious, too furious..
I don't know what to throw them at!
[Japanese Tanka]

Her gün - Sabahtan Akşama Kadar

Sekizden dokuzu kadar,
Dokuzdan ona kadar,
Ondan onbire kadar,
Onbirden onikiye kadar,
Onikiden bire kadar,
Birden ikiye kadar,
İkiden üçe kadar,
Üçten dörde kadar,
Dörtten beşe kadar,
Çeviriyorum çıkırtığı,
ve öncesinde ve sonrasında kafayı çekmek
ve uyumak.....

Day in and Day Out

From eight to nine,
from nine to ten,
from ten to eleven,
from eleven to twelve,
from twelve to one,
from one to two,
from two to three,
from three to four,
from four to five,
I am turning the crank,
And before and after there is boozing and
sleeping

Tag ein, Tag aus

Von acht bis neun,
Von neun bis zehn,
Von zehn bis elf,
Von elf bis zwölf,
Von zwölf bis eins,
Von eins bis zwei,
Von zwei bis drei,
Von drei bis vier,
Von vier bis fünf,
Dehe ich die Kurbel,
Und vorher und nachher wird gesoffen und
geschlafen.

Gözyaşları

Gözyaşları, gözyaşları, Akıyor yorgun beynimden.
Gözyaşları, gözyaşları, akıyor yorgun beynimden gözlere.
Yanaklarımı kuru tutmayı başardım.
(Japon Tanka'sı)

Tears

Tears, Tears, Streaming from my tired brain.
Tears, Tears, streaming from my tired brain to the eyes.
I managed to keep my cheeks dry
(Japanese Tanka)



Looking Into Myself [Kendime Bakmak]



Dropping Robe [Düşen Örtü]

Walking Off [Yürüyüp Gitmek]

Boş bir yer

Yüreğimde boş bir yer var.
Yüreğimde boş bir yer var.
Seni sevdim,
Seni çok sevdim,
Yüreğimde boş bir yer var.
Nerede, ah nerede o kale,
Birlikte yaşadığımız.
Erimiz gitmiş.....

An empty space

There is an empty space in my heart.
There is an empty space in my heart.
I've loved you,
I've loved you so much,
There is an empty space in my heart,
Where, oh where is that castle,
We used to inhabit together.
It has dissolved.

Nerede??

Burada bir yerdeyim,
Burada bir yerdeyim,
Kendimi bu dağınıklıkta bir yerde bulacak mıyım.
Burada bir yerdeyim,
Belki de ovalamam ve temizlemem ve tüm bu çöplükten kurtulmam lazım,
Burada bir yerdeyim,
Ama ya eğer o boş bezelye tenekesinin içindeydiysen.... geçen hafta..... attığım.

Where??

I am in here somewhere,
I am in here somewhere,
Will I find myself in this mess somewhere.
I am in here somewhere,
Perhaps I should scrub and clean and get rid of all this junk,
Ich bin hier irgendwo drin,
But if I happened to be in that empty can of peas.... I threw out....
...last week

Wo denn?

Ich bin hier irgendwo drin,
Ich bin hier irgendwo drin,
Will I find myself in this mess somewhere.
Ich bin hier irgendwo drin,
Perhaps I should scrub and clean and get rid of all this junk,
Ich bin hier irgendwo drin,
But if I happened to be in that empty can of peas.... I threw out....
...last week

Basket [Sepet]



Bleeding Gold [Altın Kanayan]



Brain Surgery [Beyin Ameliyatı]



Chained [Zincirli]



Coin [Madeni Para]



Autist [Otist]



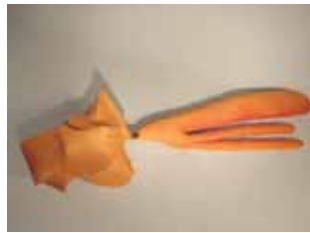
Cramped [Sıkışık]



Crippled [Engelli]



Gate [Geçit]



Head and Body Painfully Separated [Acıyla Ayrılmış Baş ve Beden]



A hidden World [Bir Saklı Dünya]



History [Tarih]



Ingrown [Batık]



Intestine Bell [Bağırsak Çan]



Intestines [Bağırsak]

Kiss [Öpücük]



Little Red Riding Hood [Kırmızı Başlıklı Kız]



A look Into Myself [Kendime Bir Bakış]



Male and Female [Erkek ve Dişi]



Male [Erkek]



CLARINA BEZZOLA

1970 born in Zürich, Switzerland | 1970 İsvicre Zurih'te doğdu
Living and working in New York | New York'ta yaşıyor ve çalışıyor.

Education | Eğitim

1995 Bachelor Degree of Fine Arts, Parsons School of Design, New York

Solo exhibitions and Selected Performances | Solo Sergiler ve Seçilmiş Performanslar

2011 When I walk alone in the Street Performance on Times Square New York, part of Beauty Contest show at the Austrian Cultural Forum (Avusturya Kültür Forumu'nda düzenlenen Güzellik Yarışması sergisinin parçası), New York, USA

Inside-Out, (2 Performances) UBS Fall Fora UBS Wolfsberg Training Center and Seepark Thun UBS Training Center, Switzerland

Guest of Honor (Onur Konuğu) at the Pool Art Fair New York, (Exhibition and Performance), Gershwin Hotel, New York, USA

2010 One World Foundation Residency Exhibition, Galerie Krinzinger with One World Foundation, Wathuregama, Ahungalla, Sri Lanka

Der Glückliche Tod im Leben und die Geburt ins Jetzt: (Exhibition and Performance) for: Playing the City Project Schirn Kunsthalle, Frankfurt, Germany

Structure, (Exhibition and Performance) Stamp Gallery University of Maryland, College Park, MD, USA

2009 Two Worlds, Exhibition, Galerie Adler, Frankfurt am Main, Germany

2008 Inside-Out (Tersyüz), (Exhibition and Performance) Part of Swiss Performance: Kunsthalle Wien - Project Space am Karlsplatz, Vienna, Austria

Lärm im Kopf (Kafamdaki Sesler), Exhibition, Galerie Antje Wachs, Berlin, Germany

Inside-Out (Tersyüz), (Exhibition and Performance) Kulturstiftung Schloss Agathenburg, Germany

Zone 1 - Vienna Art Fair, Exhibition in entire booth Galerie Krinzinger; Galerie Antje Wachs, Wien, Austria

Swiss Miss: a Gathering, (Exhibition and 2 Performances) Galerie Nicola von Senger, Zürich, Switzerland

2007 Der glückliche Tod im Leben und die Geburt ins Jetzt, (Exhibition and Performance) Krinzinger - Projekte, Wien, Austria

Solo Vocal Recital with Zürich Chamber Orchestra (Zürih Oda Orkestrası ile Solo Vokal Resitali), Celebration at Cihl City, Zürich, Switzerland

Lamentation (Ağıt), (Performance) Looptopia, Chicago Cultural Institute, Chicago, IL, USA

Inside-Out (Tersyüz), Lokaal 01, (Exhibition and Performance) / Antwerpen, Belgium

2006 Inside-Out (Tersyüz), (Exhibition and Performance) Kunstraum Syltquelle, Sylt, Germany

2005 Inside-Out (Tersyüz), (Exhibition and 2 Performances) Galerie Antje Wachs, Berlin Germany

Lamentation (Ağıt), (Exhibition and Performance) Dalton Gallery, Agnes Scott College, Atlanta, USA

Lamentation (Ağıt), (Exhibition and Performance) The Delaware Center for the Contemporary Arts, Wilmington, DE, USA

2003 Gathering, (Exhibition and 2 Performances) Cynthia Broan Gallery, New York, USA

2002 Skin and Structure, Gallery International, Baltimore, MD, USA

Lamentation (Ağıt), (Performance) The Drawing Center, New York, USA

Fluid, Installation (Exhibition) The Drawing Center, New York, USA

Structure, (Exhibition and 2 Performances) Cynthia Broan Gallery, New York, USA

Wearable Sculptures, (Exhibition) Art Resources Transfer Inc., New York, USA

Revealing and Concealing: Conversation with Nick Cave, (Exhibition) John Michael Kohler Arts Center, Sheboygan, WI, USA

2001 The Domestic Empire: Conversation with Elise Engler, (Exhibition) PS 122, New York, NY, USA

- 2000 Skin, (Exhibition)Cynthia Broan Gallery, New York, USA
- 1998 Conversation with Amanda Guest (Amanda Guest ile Konuşmalar), (Exhibition) Art Resources Transfer Inc., New York, NY, USA
- Group exhibitions | Grup Sergileri**
- 2012 When I Walk Alone in the Street Exhibition and Performance in May in the City Center of Vienna, part of Beauty Contest, MUSA, Vienna, Austria
- 2011 We the Artists, Trinidad National Museum of Art, Port of Spain, Trinidad
- 2010 Playing the City, art in the public realm organized through Schirn Kunsthalle,(Schirn Kunsthalle organizasyonu ile kamusal alanda sanat), (Exhibition and Performance) Frankfurt, GER
- 2009 Performance II, Übertragung und Übersetzung, Photogalerie Wien, Vienna, Austria
- 2008 Who are you? Faceless Tableaux Vivants, Galerie Adler New York, New York, USA
- 2007 Sanctuary, Rupert Ravens Contemporary , Newark, NJ, USA
- The Moss Gathering Tumbleweed Experience, NICC, Antwerp and Lokaal 01, Breda and also Antwerpen, BEL
- Le pays où l'on n'arrive jamais, Galerie Antje Wachs, Berlin
- 2006 Innenwelten, (Exhibition and Performance) Kunstraum Syltquelle, Sylt, Germany
- 2005 Lamentation, (Exhibition and Performance) Dalton Gallery, Agnes Scott College, Atlanta, USA
- Dress Makes the Woman, (Exhibition and Performance) The Delaware Center for the Contemporary Arts, Wilmington, DE, USA
- 2004 Art Project in the Public Realm, Grenzfall Schweiz, Hamburg
Brave New World, McClain Gallery, Houston, Texas, USA
Fresh: Works on Paper, James Kelly Cotemporary, Santa Fé, USA
- 2002 15 Years Heads Projects, Galerie Baviera, Zurich, Switzerland
- Spring Forward, Chanel Store, kuratiert von | curated by Downtown Arts Project, New York, USA
- Art Here and Now, Sixteen Showcases in the Street, Zurich, Switzerland
- 1999 Edition Heads in the EXPO Gallery, EXPO Gallery, Biel, Schweiz
Package, PS 122, kuratiert von | curated by Joe Amrhein, Pierogi 2000, New York
- 1998 The Tip of the Iceberg, Dorfman Projects, New York
- It Looks Familiar, Galerie & Edition Marlene Frei, Zurich, Switzerland



Çeviri | Translation: Sezgin Aleçakır (İngilizce < >Türkçe/English<>Turkish)
Fotoğraf | Photography: David Byun
Grafik Tasarım | Graphic Design: Bülent Bingöl
Basımevi | Printing House: Ses Reklam
Baskı koordinasyon ve Redaksiyon: Burçak Bingöl, Moiz Zilberman
Printing Coordination and Redaction